

കാവുതീർത്ഥം

LITTLE KITES

ആമുഖം

സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ ഈ ലഘുത്വത്തിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊപ്പംതന്നെ സാങ്കേതികവിദ്യയിലും മികവു പുലർത്താൻ

കേരളഗവൺമെന്റിന്റെയും വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെയും സംരംഭമാണ് Little kites.

നമ്മുടെ ഉള്ളിലുണ്ട് മികവുറ്റ രീതിയിൽതന്നെ Little kites പഠനം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

നമ്മുടെ അധ്യാപകർ നല്ല രീതിയിൽതന്നെയാണ് പഠനം നടത്തുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞങ്ങളിൽ പുത്തൻ

ഉണർവ് പകർന്ന് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇനിയും Little kites തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകട്ടെയെന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ട്

വിദ്യാർത്ഥികൾ

9ാം ക്ലാസ്സിലെ

ഉള്ളിലെ vhss ,ആനാകടി

മുളമന
17-01-2019

പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികളേ,

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ പരമസംരംഭമായ ഡിജിറ്റൽ
മാഗസിന് എന്റെ
എല്പാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു

ശ്രീലത.ആർ.പി
(പരമമായാപിക
മുളമന VHSS ആനുകൂല്യം)

മുളമന
17-01-2019

പ്രിയ കുട്ടുകാരേ,

മാറുന്ന കാലത്തിനൊപ്പം മുമ്പേ പറക്കാൻ
കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സാങ്കേതിക
വിദ്യയോടൊപ്പം പറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പുതുതലമുറയുടെ പരമ
സംരംഭമായ
ഡിജിറ്റൽ മാഗസിന് എന്റെ എല്പാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു

ജിമ്മിഷാൻ.ആർ.എസ്
Little kite master
മുളമന VHSS

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളേ,

പുതിയസംരംഭമായ Little kites ഇനിയും കൂടുതൽ
ഉയരങ്ങളിലേക്ക് എത്തട്ടെ.

അതിനുവേണ്ട എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.

K.S. വിജയലക്ഷ്മി

Little kites mistress

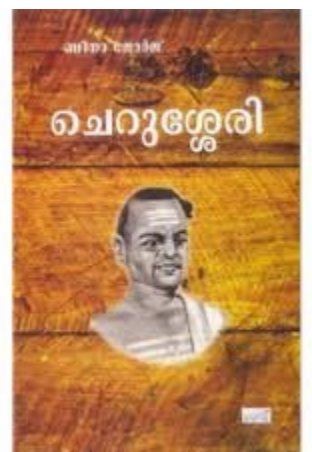
അമ്പാടിയിലേക്ക്

-ചെറുശ്ശേരി

മായംകളഞ്ഞുള്ള മാമുനിമാരുടെ
മാനസമായൊരു മന്ദിരത്തിൽ
നിന്നുവിളങ്ങിന നന്ദകുമാരനെ-
ച്ചെന്നങ്ങു കാണതിനായിച്ചെമ്മേ
അർക്കുരമായൊരു മാനസംപൂണ്ടുള്ളൊ-
രർക്കുരനാകിന യാദവന്താൻ
ചൊൽക്കൊണ്ടു നിന്നൊരു തേരിൽക്കരേറിയ-
ദ്രിക്കിനെ നോക്കി നടന്നാനപ്പോൾ
പോകുന്നനേരത്തു തന്നിലേ നണ്ണിനാൻ
ഗൊവിന്ദപാദങ്ങളുള്ളിലാക്കി-

കണ്ണനെക്കാണമതിന്നായല്പോ പോകുന്നു
 പുണ്യവാനെന്നതു നിർണ്ണയം ഞാൻ
 ആയർക്കോൻതന്നുടെ കാന്തിയായുളളൊരു
 പീയൂഷവാരിതൻ പുരംതന്നെ
 കോരിനിറച്ചുകൊണ്ടെന്നുടെ കണ്ണിണ
 പാരം കുളുർപ്പിച്ചു നിൽപ്പനോ ഞാൻ.
 കാർവർണ്ണൻ തന്നുടെ കൺമുനയായാരു
 കാർവണ്ടു വന്നിങ്ങു മെല്ല്മെല്ല്
 ദീനനായി നിന്നൊരു ഞാനായ പൂവിൽനി-
 നാനന്ദമാടിക്കളിക്കുമോ താൻ?
 കണ്ണന്റെ തുമൊഴിയായൊരു തേൻകൊണ്ടൻ
 കർണങ്ങൾ രണ്ടും നിറച്ചു ചെമ്മേ
 പൂമാതുപൂണുന്ന പൂമേനികണ്ടുക-
 ണ്ടാമോദം പൂണ്ടങ്ങു നിൽപ്പനോ ഞാൻ?
 പുഞ്ചിരിയായൊരു തൂനിലാവേറ്റു നി-
 നെഞ്ചിത്തമായുളളൊരാമ്പൽ ചെമ്മേ
 ഉല്പസിച്ചാനന്ദമായൊരു തേനുംപൂ-
 ണ്ടല്പലൈപ്പോക്കുമാറുണ്ടോ വന്നു?
 വെണ്ണ പിരണ്ടിട്ടു തിണ്ണം കുളുർത്തുളളൊ-
 രുണ്ണിക്കൈയൊന്നും മുകർന്നുതാവു.
 കണ്ടൊരു നേരത്തു കാർമുകിൽവർണ്ണനെ
 മണ്ടിയണഞ്ഞൊന്നു പൂണ്ടുതാവു.
 രണ്ടുമെടുത്തുടൻ മെല്ല്പവേ
 ചൊവ്വോടു മൗലിയിൽ
 ഇങ്ങനെ തന്നിലെ ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു

ചേർത്തുതാവു;

പൊങ്ങിന കൗതുകം പൂണ്ടുപൂണ്ട്
 സായമായുള്ളൊരു കാലം വരുന്നപ്പോ-
 ളായർകുലം തന്നിൽ ചെന്നു പൂക്കാൻ
 ആഴിനേർവർണ്ണന്റെ ചേവടിത്താരിണ
 പൂഴിയിൽക്കാണായി പോകുംനേരം
 തേരിൽനിന്നനേരം പാരിലിറങ്ങീട്ടു
 പാരാതെ കുന്വിട്ടുകുപ്പിനിന്നാൽ
 ആഴംപൂണ്ടീടുനോരാമോദം തന്നാലേ
 പൂഴിയിൽവീണു പുരണ്ടാൻ ചെമ്മേ
 പിന്നെയെഴുന്നേറ്റു ധന്യമായുള്ളൊരു
 നന്ദന്റെ മന്ദിരം തന്നെക്കണ്ടാൻ,
 കാലികറന്നുള്ളൊരാച്ചയുണ്ടെങ്ങുമേ
 ബാലന്മാർ കോലുന്ന ലീലകളും
 ഒന്നിനോടൊന്നു കലർന്നുകളിക്കുന്ന
 കന്നും കിടാക്കളുമുണ്ടെങ്ങുമേ.
 കാളകൾ തങ്ങളിൽക്കുത്തിക്കുതരുന്നിട്ടു
 ധൂളിയെഴുന്നുമുണ്ടോരോ ദിക്കിൽ
 ധേനുക്കളെച്ചെന്നു ചാലക്കറപ്പാനായ്
 ചേണുറ്റ പാൽക്കുഴ ചേർത്തു കൈയിൽ
 ചാലേ മുറുകിന കാഞ്ചിയുമാണ്ടുള്ള
 നീലവിലോചനമാരുണ്ടെങ്ങും.
 ഗോക്കളെപ്പേർചോല്പി നീളേ വിളിക്കയും
 പാൽക്കുഴതാവെന്നു ചൊല്പുകയും
 ചേൽക്കണ്ണിമാരുടെ വാക്കുകളിങ്ങനെ
 കേൾക്കായി വന്നുതേ പാർക്കുംതോറും
 എന്നുടെ കന്നുനെക്കണ്ടുതില്പെന്തോഴീ

നിന്നുടെ വീട്ടികലുണ്ടോ കണ്ടു?
എന്നങ്ങു തങ്ങളിൽ ചോദിച്ചു നിന്നുള്ള
സുന്ദരിമാരുമുണ്ടാണുമി

ങ്ങും.

MUNIYA'S PRESENCE OF MIND

Kailash, Muniya and Gopi studied in the same school in Bhopal. They were great chums. Apart from being good at studies, Muniya had a lot of presence of mind.

She could easily wriggle out of difficult situations because of her presence of mind. Kailash and Gopi were bit naughty.

Winter holidays were approaching and the 3 were eagerly waiting for them. At last, the holidays came. Kailash, Muniya and Gopi were to go to Gopi's grandmother's house who stayed in a village. They started their journey the very next day.

They reached Gopi's grandma's house on time and she was very pleased to see them. Because of the cold weather in the village the roads were deserted. Gopi's grandmother was a respected person in the locality. Some days passed by and the weather got colder and colder. There was a place in the colony where the people used to light bonfire.

One fine night, the villagers decided to light a bonfire to remove the dewiness. Gopi, Kailash and Muniya and Gopi's grandmother were also invited. Arrangements were made and a huge cone of sticks was

constructed by night. The oil was also kept.

At 9 o' clock everyone assembled at the place. They lighted the bonfire and everybody shouted, "jaiagni mata." All of them were busy warming their bodies when Kailash and Gopi ,suddenly poured a lot of oil into fire.

As a result, flames shot up. Unfortunately,some grass was lying near bonfire. The grass caught fire and everybody ran out of the hall. A child got stuck in the hall and began to cry "Help, help!"

On seeing him, muniya's mind raced off. She brought water and threw it on the fire. When the fire calmed down a bit, she slowly and very cautiously crawled through the burning sticks and went near the boy. By this time the boy's clothes had caught fire. She quickly took out her jacket and wrapped the boy in it.

Meanwhile, the villagers started throwing water on the fire. Muniya lifted the boy and made him crawl outside the hall and then she herself came out. Gopi's grandmother was worried,but when she found that muniya was safe and sound, she felt happy.

Later,the villagers praised muniya for her courage and presence of mind, and scolded Kailash and Gopi for their mischief.

IF I WERE

**If i were a butterfly,
I would fly happily in the sky
With nobody to question me why.
I would sit on the flowers
And suck, the honey
Without giving any money.
I would enjoy the cool air**

Without paying any fare
And need not do duty
But happily enjoy nature's beauty.
I would be free from tension
And draw everyone's attention.
Over all,
My life would be full of pleasure
Far away from all mental pressure.

കടങ്കഥകൾ

1 ഒരമ്മ പെറ്റ മക്കളൊക്കെ പിഷ്യാത്തിക്കാർ ?

മുതിര

2 രണ്ടമ്മയ്ക്കു കൂടി ഒരു തലയണ ?

വരമ്പ്

3 കാട്ടുപൂല്ല് വീട്ടുസഭയിൽ ?

പുൽപ്പായ്
4 ഉറക്കമുണ്ട് കണ്ണടയ്ക്കിലല്ല ?
മത്സ്യം
5 വേലിമേൽ നൂറുങ്ങൾ ?
ചിതൽ

THE WOLF AND THE LAMB

Once a wolf came to drink water from a stream. A few

yards down,lamb was drinking water. The wolf's mouth watered when it saw the lamb."I must eat that fellow somehow," he decided.

The wolf shouted at the lamb, "Hey, why are you muddying the water I drink?"

"I am drinking water downstream and water does not flow up , " the lamb feebly protested, shivering with fright.

"You scoundrel, are you trying to teach me ? I know you ! Weren't you the one who teased me last year with your friends ?" the wolf growled. The lamb was confused and surprised at once: "What are you saying ? I am not even six months old. How could I tease you an year back ?"

Then the wolf tried another trick, "It surely was you,or it might have been your father. Anyway, I will not let you go today." So saying he pounced on the lamb.

It's not in Numbers

Long ago, a census was being conducted in the jungle.The purpose was to find who had the maximum number of children . Everybody's children were counted .Many animals had large families.Ten,fifteen,even twenty kids were

quite common. Some of them gave birth to many offspring at a time.

At last the census takers approached a lion.

“Your majesty, how many kids do you have?” they asked.

“Just one,” was his reply. “What? Just one? Unbelievable.”

“Yes”, the lion replied proudly, “but that is a Lion!”

The census takers had nothing in reply.

ओ मेरे पिता

-एकांत श्रीवास्तव

मायावी सरोवर की तरह
अदृश्य हो गए पिता

रह गए हम
पानी की खोज में भटकते पक्षी
ओ मेरे आकाश पिता
टूट गए हम
तुम्हारी नीलिमा में टँके
झिलमिल तारे
ओ मेरे जंगल पिता
सूख गए हम
तुम्हारी हरियाली में बहते
कलकल झरने
ओ मेरे काल पिता
बीत गए तुम
तुम्हारे कैलेंडर की
उदास तारीखें

RIDDLE

*1. I HAVE 2 HANDS BUT CANNOT CATCH ANYTHING.
I HAVE FACE BUT NO MOUTH TO EAT.
I HAVE NO NOSE TO SMELL.*

*I AM MOVING ALL THE TIME BUT REMAIN
IN THE SAME PLACE WHO AM I ?*

*2. WHICH PLANT TELLS US NOT TO TOUCH
IT?*

3. I AM HOT LIKE FIRE.

I AM ROUND AS EARTH.

*I COME IN THE MORNING AND GO IN THE EVENING.
LIFE ON EARTH IS NOT POSSIBLE WITHOUT ME
WHO AM I?*

ANSWER

1. Clock

2. touch me not.

3. sun

HELEN STEINER RICE

Helen steiner rice [May 19, 1900-April 23, 1981] born in Lorain, Ohio , was an American writer of inspirational poetry . She has been acclaimed as ' America's beloved inspirational poet laureate . 'Her books of poetry are widely sold .

പദസൂചിക

ചെമ്മേ.....	4
പൂമാതൃ.....	4